

Sinisulg

Läänemaa Ühiskümnaasiumi ajaleht

25€ + käibemaks

Nr. 27/ Juuni 2024

Lennupulm

LK 3

Särav 12.H

LK 6-7

Nutikas 12.LRS

LK 8-9

Jõuline 12.M

LK 10-11

Juhtkiri

On aeg siit võrratust koolist lahkuda. See 12 aastat – eriti need viimased kolm – on lennanud (sini)linnulennul ja ootamatult oleme kõik suureks kasvanud. Oleme korjanud kokku korraliku teadmistepagasi ülejäänud eluks. See, kes esimeses klassis veel tähti veeris või õppis, kuidas saapapaelu kinni siduda, oskab nüüd integraale ja teab, mis on mitokonder. Mõni kindlasti vaatab tulevikule hirmunult otsa, sest ees on tundmatus, ning enameisaamillegitahapeituda, vaid tuleb julgelt edasi minna. Kuid olen kindel, et kõik läheb hästi ja meie lend suudab kõikidest takistustest üle saada. Kadestan teid, kellel on siht silme ees ning soovin, et kõik teie eesmärgid saaks täidetud.

Mõned on kindlasti oodanud seda hetke pikisilmi, et ei peaks enam hommikul kell seitse üles ärkama ning kontrolltöid tegema, kuid kindlasti on ka inimesi, nagu mina, kellele on see kool väga hinge pugenud. Siin seinte vahel on nii nutetud kui naerdud nii, et pisarad väljas, mõnes tunnis võib-olla oma unetunnid tagasi tehtud või hoopis midagi muud. See kolm aastat tundub jõe pikk aeg, mille jooksul jõuab teha kõike, kui vaid ainult soovida. Pean tõdema, et nii see ikka ei olnud. Tihti peale avastasin, kuidas aina vähem ja vähem on aega alles jäänud ja see ajakulgu mitte ei aeglustu, vaid läheb aina kiiremas tempos. Usun, et ma ei olnud ainus. Gümnaasium on tõesti aeg kõike proovida ning loodan, et jõudsite seda teha, sest mul isiklikult oleks ühte aastat veel vaja. Vat nii palju pakub LÜG.

Arvan, et tabasime täpselt LÜGi kuldaega. Olime kohal, kui meile ulatati Aasta Kooli karikas, pidasime maha aegade Playback'i, oleme saanud tervitada trepil kahte imelist direktorit ning meid ei seganud koroonaa nii palju kui teisi varasemaid lende. Kõik üritused said plaanipäraselt peetud ning me ei pidanud kuude viisi kodus ekraani taga istuma. Meil ikka vedas.

Loodan, et see leht annab teile (lõpetajatele) mõnusa nostalgialaksu. See erileht on täielikult teile pühendatud. Soovin teile armsatele (veel viimast korda) abiturientidele imelist lõpetamist ning nautige seda päeva täiega, sest see on teie päev. Näeme juba kokkutulekul!

-Peatometaja Mia Rahel Kander 12.H

Monarhiveerg

Kolma aastat võib teha inimesega imesid, kui veeta need just meie maagilises majas. Peale tohutu teadmistepagasi õpetas LÜG olema inimene ja mingil määral tõesti andis tiivad. Kuna ühtlasi õpetati meid ka paberit säästma, tahaksin vaid lühidalt panna kõigile südamele, et võtke absoluutselt KÕIK, mida see koolimaja teile pakub. peagi lõksuvad jupid paika ja mõistate, kui kuradima hea kool see ikka on. Ühel päeval saab läbi 12. klass ja soovid, et saaks kasvõi natuke veel. Olen parandamatu Läänemaa Ühisgümnaasiumi fänn ja võtan edaspidi mütsi kooli tulles peast, mitte viisakusest, vaid austusest kõige vastu, mida LÜG mulle andis. Loodan, et ka järgmine monarh on pigem nagu kooli fänniklubi eestvedaja kui tühipaljas õpilasesinduse president. Kummardus õpetajatele, kummardus kõigile abiturientidele ja kummardus kõigile, kellel veel au käia seda rada just siin. Monarh out

-Ralf Lamp 12.H

Armsad 11. lennu lõpetajad!

Ehkki minu aeg teiega koos oli napp ja mul on pisut kurb, et me tegelikult ei jõudnudki päriselt üksteist tundma õppida, siis just teie väljalend jääb mulle kahtlemata igavesti meelde. Te olete esimesed, keda mul on au LÜGist teele saata. Teie abituuriumi aasta alguses kirjutasin alla Sinilinnuvandele, millega lubasin juhtida sinilinnuparve uhkuse ja rõõmuga. Täna saan öelda, et uhkust ja rõõmu on selles aastal olnud tohutult palju. Juba esimene kohtumine teiega õppeaasta avaaktusel andis mõista, et siit algab üks vägev sõit. LÜGi vaib on miski, mida päriselt mõistavad vaid need, kes sellest on osa saanud. Suur tänu teile, et te kogu selle aasta jooksul mulle teed näitasite ja lõite kõiki neid minu sinilinnuseid esimesi hetki kooliperega kokku kasvamisel! Ma soovin teile põnevaid uusi algusi ja unistuste täitumisi!

Ja lõpetuseks, lend number üksteist! Teie lennu number annab teile kaasa sõnumi, mis juba ise ütleb nii üht kui teist: ärgem unustagem üksteist!

-Direktor Gina Metssalu

Lennupulm

Oli uhke lennupidu – ütlevad need, kes midagi mäletavad. Paljud ei mäleta...

Lasteaias alanud armastus sõudis lõpuks abieluranda... Peale südantsoojendavat abieluettepanekut ning kõva pulmapidu toimus see, mis elus ikka – DRAAMA! Mis siis juhtus?

Peale romantilist kihlumist, kus leivad otsustati ühte kappi panna (sõna otseses mõttes) jäid kõik abiturientid põnevusega lennupulma ootama. Kui enamik olid lihtsalt põnevil, siis pulma korraldajad olid stressis, nimelt polnud keegi neist kunagi varem pulmas käinud. Vaatamata igasugustele apsakatele ütlesid nad, et see on üks kõige lõbusamaid korraldusprotsesse, millega nad tegelenud on.

Juba tükk aega enne pulma hakati tegelema kõige kriitilisema – raha kogumisega. Sellele aitasid kaasa sõbrapäevalaats ja roosikullerid, samuti tulid korraldajatele vastu nii Puhvet Kapp, kus toimus pulmapidu, ning Elo Jürise, kes tegi kõigile pulmalistele maitsva tordi. Suur aitäh!

8. märtsil algas õhtu peale laulatusega. Selle tarbeks oli kooli aula kaunistatud ning kõik olid omale pulmarõivad selga ajanud. Korraldajate suurim hirm oli, et peigmees Mart jääb hiljaks, nagu tal ikka kombeks on olnud. See leidis oma lahenduse aga sellega, et Mart transporditi korraldustiimi poolt autoga kooli ukse ette – no et ikka kindel

olla, et ta üldse kohale jõuab. Laulatuse viis läbi Kalle Lõuna, kes rääkis kõigile, kuidas Mart ja Sille kohtusid ning kuidas nad koos karu eest ära jooksid. Nüüd oli juba lilleneiudelgi raske tõsiseks jääda.

Peale laulatust kupuati kõik pulmakülalised ja pruutpaar autodesse, et minna rongkäigule läbi Haapsalu. Meie tuututamist ning kisa kuulis ilmselt terve linn. Pruutpaar pidi täitma erinevaid ülesandeid, näiteks

pruut puid lõhkuma ning peig nuku riidesse panema. Olgu öeldud, et selle ajaga, kui Mart nukku rietas, oleks Sille jõudnud vast terve metsa maha võtta.

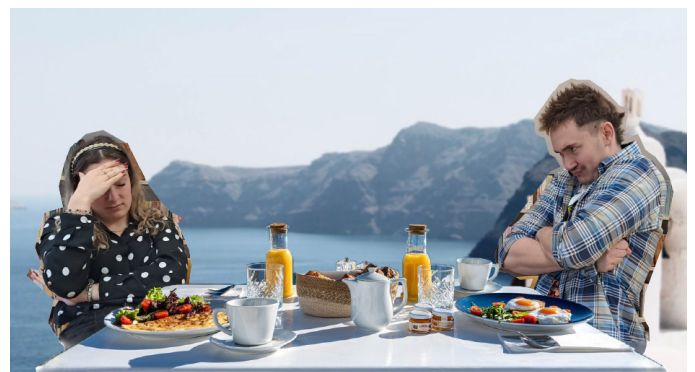
Peale rongkäiku suundusime

Puhvet Kappi, et üks korralik pulmapidu maha panna. Peo alguses välja jagatud rollid olid kõigile üllatuseks – näiteks nutipolitsei rolli saanu, kes pidi valvama, et keegi pidu nina telefonis maha ei magaks, oli rollide jagamise ajal saalis ainuke, kes õhtujuhi kuulamise asemel telefonis istus.

Peale Mardi ja Sille esimest tantsu ning mõningaid mängu läks pralle lahti. Õhtu lõpust ajalugu vaikib...

Mõni aeg peale pulma istusin Sille ja Mardiga ühe laua taha maha, et nende peomuljeid uurida. Seal selgus nii mõndagi. Nimelt ei ole meie niivõrd armunud olnud paar enam koos. Juba pulmas ei olnud nende suhted enam kuigi soojad olnud, kuid nende mesinädalatel Kreekas läksid asjad täitsa lappama. Nimelt oli Sille istunud pea iga õhtu üksi hotellis ning oodanud tagasi Marti, kes endale igaks õhtuks uue naise oli leinud. Turvalisuse huvides pidin intervjuu kiirelt katkestama.

-Riin Tammet

Särav 12.H

Neljanda perioodi (ühtlasi ka 12. klassi viimase perioodi) lõpus sain ühel vahetunnil kokku 12.H klassiga, et võtta ette üks rännak mälestuste teel. Nad olid äsja tulnud oma viimastest klassijuhatajatunnist, kus nad olid meelde tuletanud oma hetki LÜGis – kuidas nende elu siin koolis on laabunud, mis neile meeldis või mis mitte, keda igatsema jäävad – ning olid valmis seda kõike meiega jagama.

Kui olime raamatukogus endale kohad leidnud, palusin abiturientidel alustuseks enda klassi mõne lausega iseloomustada. Normaalsuse krüpteeriumis peavad nad end normaalseteks, kuid kerge kalduvusega imelikkuse poole või siis mõne sõnul on nad just imelikud kalduvusega normaalsuse poole. Nad peavad end kokkuhoidvaks klassiks, kuid mainiti ka ära, et vahel leidub ka omavahelist pilkamist. Üksteise jaoks ollakse alati olemas, aga ei puudu ka kerge klatšimine. Mardi arvates võib see tuleneda sellest, et enamus klassi populatsioonist on naised, kuid selle peale vastati talle naljaga, et võiks lausa rohkem tüdrukuid klassis olla.

12.H kõige huvitavamad seigad varieeruvad Mardi kodus peetud klassiõhtust kuni Rootsi kruisini. Huvitavaid hetki juhtus ka Kareli klassis, mis on mõnele eriti eredalt meelde jäänud. Jane jutustas loo sellest, kuidas 10. klassis muutus vetsu minemine tema jaoks saatuslikuks. Vetsust tagasi kiirustades unustas Jane Kareli klassi juures oleva ohtliku vahetrepri ning kukkus valju latakaga vastu maad. Oma teekonnalt tagasi jõudnud, vaatas klass talle väga mures nägudega otsa. Ka Krisella jagas oma lugu, kuidas ta keset kunstitundi oma (valget värvi) kampsunile terve smuuti ajas ning seda siis tunnis pesema pidi. Naljakestest seikadest mainiti veel, kuidas Mardi juurde klassiõhtule minnes ei leitud tema maja üles ning jalutati üheskoos pikalt valele poole, enne kui oma veast aru saadi. Lisaks mainiti ka suure uhkusega lennupulma ning Rootsi kruisi.

Küsid, mis olid nende kõige meeldejäädavad väljasõidud kõlaski Rootsi kruisi kõige kiiremini. Sealt ei puudunud Rootsist äsja ostetud meigi katsetamine poiste peal, Mai äri (kes teab, see teab) ning muud seigad, mis kolme päeva jooksul juhtusid. 12.H eluiga ei möödunud kohe kindlasti ilma suunapäevadeta. Tänu neile said nad oma teadmisi arendada teatrivalas ja koguda kultuurikogemusi. Nende sõnul olid kõige lemmikumad osad suunapäevadest teatrites käimised ning enne etendust näitlejatega kohtumised. Kuid kõige eredamalt meenutavad nad esimese suunapäeva järgset “bussi-karaoket”, kus poisid oma räpiande proovile panid ning teised niisama kaasa laulsid. Musikaalse klassina kõlas laul kõikjal, kus nad olid. Kuid 12.Hle oli eriti omane see, et nad suutsid igal spordivõistlusel viimaseks jääda. Kui midagi suudeti võita, siis see oli erakordne.

Pärast pikka koosolemist arenesid 12.H elus välja traditsioonid, mis kindlasti eristavad neid teistest klassidest. Nende kohta küsid rääkisid nad kõige rohkem traditsioonidest, mis on seotud jõulude ja sünnipäevadega. Igal aastal kaunistasid nad klassi ära eriti uhkelt ja vedasid klassi päriskuuse ning ehtisid selle ära. Peale klassi kaunistamise pidasid nad koos jõuluõhtuid, kus kõigile kirjutati kaarte. Ka sünnipäevi on igal aastal tähistatud - küll kaartide ja lauluga või lihtsalt lauluga ja alati sai Tiinalt mingi Kinderi maiustuse. Lisaks mainiti ära ka Tiinale sünnipäevakinkide tegemine. Iga aasta üllatati Tiinat ülimateitsva koogi ja klassi poolt tehtud kingiga. Selle üllatuse korraldamine oli iga kord kohati kaootiline.

Kui oli natukene mälestusi meelde tuletatud, siis küsisin lõpetuseks, et millise tunde nad LÜGist lahkuvad. Kohe kostus, et “lõpuks ometi!”, mille peale natukene naerdi. “Selline magushapu tunne, sest sa nii ootad seda, millal kool viimaks läbi saab, kuid praegu mulle ei mahu pähe see, et me oleme põhimõtteliselt lõpusirgel,” vastati pärast väikest hetke. Eriti on neil kahju, et ei saa enam osaleda LÜGi üritustel või nende korraldamisel.

Nende sõnul on LÜGis väga hea olla kuna inimesed hoiavad kokku ning õpetajatega saadakse väga hästi läbi. Väga muretsetakse, mida oma eluga edasi teha peale gümnaasiumi. “Eksamid pole isegi kõige suurem mure, pigem see, mida teha edasi. Ma võiks kümnendas klassis edasi istuda praegu,” rääkis Krisella, mille peale arvati, et ülikoolis võiks olla eriala nimega “Ei tea”. Kuid ollakse ka väga õnnelikud, et reaalsed on lõpuks läbi.

-Diana

Tiina Brock oma klassist

Maikuu viimastel, väga tegemisrohkete päevadel õnnestus meil kätte saada 12.H klassijuhataja Tiina Brock isiklikult, kes nõustus meile eelnimetatud klassi kohta aru andma ja nende siseelu kohta natuke eesriiet avama.

Kui oleks vaja oma klassi lühidalt kirjeldada, teeks ta seda sõnadega: heatahtlikud, ettevõtlikud ja koostöövalmis inimesed, sest just sellisena on nad end nende kolme aasta jooksul näinud. "Isegi siis, kui vahepeal esinesid lahkarvamused, oleme alati konsensusele jõudnud," ütleb Tiina. Eriti palju käib lahkarvamusi 12.H-s nagu ilmselt ka teistes klassides kaasa Playbackiga," need on meil nagu päris valimised."

Kõige rohkem on Tiinale meelde jäänud koos kogetud hetked, näiteks selleaastane kultuuririkas suunapäev Viljandis, kus lisaks kõigele muule vaadati väga emotsionaalselt pingelist etendust "Klass", mis jättis kõigile väga sügava mulje. Veel rohkem on Tiinale aga meelde jäänud Rootsi reis. Saime tunnistuse, et Rootsi minek oli lausa tema enda idee ning ta on valmis ka kõik eelarvamused seoses õpilaskruiisidega ümber lükkama, sest tema klass käitus nagu tublid Wikmani poisid Rootsis kunagi. Oma klassile on Tiinal ka paar õpetussõna jagada: "Isegi, kui sa teed valiku südame järgi ja oled selles väga veendunud, siis ei ole mingit probleemi, kui sulle tundub, et see oli lõpuks ikkagi vale valik – julge teha uusi valikuid." Samuti toonitab ta ka elus märkamise tähtsust, nii enda kui teiste juures, ning peale

selle ka nendest märkamistest teada andmist. 12.H on Tiinale kõige rohkem õpetanud kannatlikkust ja lisaks sellele tõi ta metafoorina välja: "Olen veel õppinud, et kui sulle antakse karp pliiatseid, siis ära arva, et parimad on alati teravad pliiatsid. Pigem vaata värvide järgi ja vali kirkaid värve. Samuti pliiatseid, mis ei ole teravad, saab alati teritada, samas, kui pliiats on just väga terav, võib ta kergesti murduda." Lõpetuseks tahab Tiina oma lõpuklassi tänada – tänada, et nad on märganud ja selle põhjal ka tegutsenud, näiteks tema aastaõpetajaks nomineerimisel. Samuti jääb talle alati meelde, kuidas 12.H teda iga kord sünnipäeval suutis uhkelt üllatada, "need tulid mulle alati nii ootamatult," lisab ta.

Meie lõpetav humanitaarklass on kindlasti väga värvikas ja eriti kirkas on ka nende õpetaja, kes on kogu seda värvikirevust märganud. Edu mõlemale uutes väljakutsetes, mida elul kindlasti pakkuda on.

-Lotta ja Maribel

Nutikas 12.LRS

Järjekordselt on lõppemas käesolev kooliaasta, mis tähendab abiturientide jaoks eksameid ja lõpetamist. Enne, kui algas pingelineksamiperiood, õnnestus meil rääkida 12.LRS esindajatega: Alice, Annely, Marvin ja Martin.

Esmalt küsisime, millised on olnud nende klassi kõige põnevamad, naljakamad, dramaatilisemad või piinlikumad seigad, mis kindlasti meelde jäävad. Üsna üksmeelselt vastati, et nende klass on vaikne ja neil ei toimu midagi seal. Siiski aga meenus üks juhtum. Keegi enne ajaloo kontrolltööd rääkis, et ta polnud õppinud selle töö jaoks, mille peale õpetaja Karl vastas: „YOLO, tehke ära”. (YOLO - you only live once, sa elad vaid korra.)

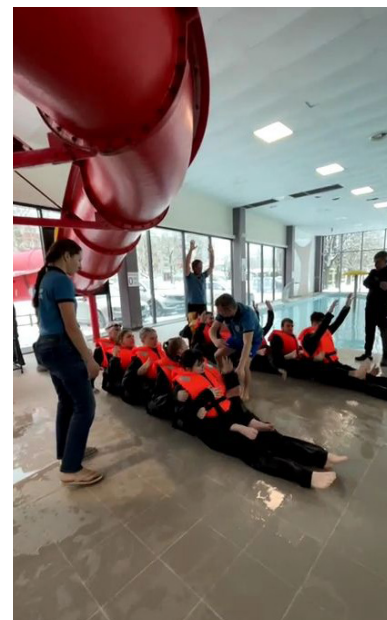

Peale seda uurisime, milline oli nende kõige meeldejäädavam väljasõit ja mis seal siis juhtus. Nagu on inimestel eriarvamused ja asjad meeldejäämise poolest vahelduvad, siis töid klassikaaslased kõik erinevaid näiteid. Näiteks mainiti nastikut kirikus, Rakett 69 Teadusstuudiot ning tuli ka veel jutuks TalTech loodusteaduste maja.

Uurimisme ka klassi traditsioonide kohta. Saime vastuseks, et ega eriti ei ole, aga tähistatakse kõiksuguseid tähtpäevi. Lisaks ka see, et kõik ütlevad enne kontrolltööd YOLO. Toodi välja ka see, et me õnnitletakse õpetajat ning 10. ja 11. klassis tegime mitu klassiõhtut ning olime õpetajal külas tema aias.

LÜGist lahkutakse rõõmsa tunde, päris lahedaks kogemuseks peetakse neid kolme aastat. Samas tuntakse ka kerget kahjutunnet, kuid uue ootuses ka rõõmu, rahulolu ja pisut ka väsimust.

-Emma ja Aurelia

Kadri Mitt oma klassist

Oli suviselt lämbe ning aknapraost puhus leebet tuult. Sellest hoolimata oli meie kõigi lemmik keemia ja füüsika õpetaja Kadri hakkamist vägagi täis. Seda iseloomustab ka tema suurepärase klassi ehk 12. LRS. “Nad on hästi vaiksed, aga sisukad,” ütles Kadri oma klassi esimese iseloomustava lausena. Kadri öeldut kinnitab fakt, kui terve klass käis 10. klassis tema juures aias, kuid isegi naabrid ei teadnud, et 30 inimest aias lõbutses. Grillimine ja toidu valmistamine käis sektsioonides ning töö oli kiire ja korralik. Kõige valjemad helid, mida õpetaja õhtust mäletab, olid petangi kuulide ja Mõlkky kurikate kolksud. Kindlasti üks värvikamaid, kostüümiderohkemaid ja ekstravagantsemaid mälestusi oli ka 10. klassi Playbackiks valmistumine, mis jääb kauaks meelde nii Kadriale kui ka õpilastele, kes osalesid.

Viimaseid nõuandeid ja soovitusi klassijuhatajalt oma armsale klassile oli mitmeid ning lisaks rääkis Kadri, et tema klass on terve kooli aja alati pinnale ujunud. “Kui mõnel hetkel olen mõelnud, et joomaijoo, mis nüüd siis juhtunud on, vaadates punaste numbritega tabelit, siis õppenõukogus ma võin enamasti väga rahulikult istuda ja teada, et kõigil on kõik asjad korras,” meenutas Kadri. Põhiliseks soovitusena edaspidiseks eluks ja valikuteks kujunes Kadril järgmiselt: “Jätkaku

samas vaimus, tehku asju sellel ajal, kui on tarvis. Osata teha valikuid, sest ei saa ära õppida kõike. Tuleb osata otsustada, millisel ajal mida sa teed.” Kindlasti on ka klassijuhatajal üht-teist kaasa võtta, sest klass on väga jutukale Kadriale õpetanud vaikust ja enesetalitsust ning ta iseloomustas seda väga füüsiliselt: “Minusugusele lobamokale on nad õpetanud vaikust ja kuidas end talitseda. See on minu puhul raske ja vastandlik, aga vastandid ju tõmbuvadki,” viidates nii magneti eri poolustele.

Ja nüüd siia lõppu siirad laused Kadrialt oma kallile 12. LRS klassile edaspidiseks eluks: “Üldiselt soovin teile kõrget ja turvalist lendu. Et te teeksite elus seda, mis teid õnnelikuks teeb. Et te teeksite elus õigeid otsuseid, mis teid endid õnnelikuks teeb, ärge mõelge selle peale, mis teised teist eeldavad ja ootavad. Oluline on olla ise õnnelik. Ja kindlasti jään ma teid endale külla ootama ja teadke, et mu värav ja ukSED on alati lahti ja ma olen valmis keset ööd võtma vastu kõnesid teie suurte rõõmude või murede üle. Ootan teid alati tagasi!!!”

- Ron ja Jasper

Jõuline 12.M

Pärast mitut nädalat, kui 12. majandusklass meie oma väärtuslikust ajast natuke loovutas ja kohtumiseks sobiva aja suutsime leida, saime õppida neid paremini tundma Janari, Alveri, Lisandra, Hugo ja Girteli abiga.

12.M on väga kirju seltskond. Neil on nii investoreid ja sportlasi kui ka muusikuid, kunstiinimesi ja disainereid. Kuigi nad on kihistunud, jagunenud gruppideks, kes suhtlevad omavahel tihemini, saavad nad kõik omavahel hästi läbi. Võib öelda, et nad on nagu mullivann, kus on palju erinevaid mulle, aga kõik on ikkagi ühes vannis.

Ühel klassiekskursioonil jooksid poisid mööda hotelli ringi, mille peale nende klassijuhataja Tiit ütles, et nad öörahu ajal ei jookseks, kuid hommikul kiitis, kui tublid nad olid olnud. Imbi lükkas Martini laua ümber ning Oliver ja Jan küsisid külalistelt hummide arvates ebaviisakalt isiklikke küsimusi. Igal klassireisil on nad väga kokkuhoidvad, bussis lauldakse ja mängitakse kitarri.

Kuid klassireisidest kõige meeldejäavam oli Läti, mida Imbi väga korraldada ei viitsinud, nii et õpilased haarasid ise initsiatiivi ja korraldasid kogu reisi. Mõni olulistest hetkedest oli park ja Mark, kellel oli põis väga täis, lisaks käis kogu klass Lidos söömas, kus Romet võttis enda arvates üliodava ja maitsva kala (kassasse minnes avastas ta, et 3 euro asemel maksis kala 12 eurot ning sööma asudes sai aru kui kuiv ja rõve kala tegelikult oli).

See klass hoiab alati kõigi sünnipäevad meeles (k.a klassijuhataja, kellele nad alati tordi ostavad). Igale klassikaaslasele lauldakse sünnipäevaks, ka keset koridori, isegi siis, kui see räigelt piinlikkust tekitab. Pole ka ühtegi bussireisi,

mida ei saadaks live-muusika. Nad on ka leidlikud, nimelt leiavad nad mis tahes aines majandusliku lähenemise, olgu see bioloogia või eesti keel. Need kolm aastat on väga kiiresti möödunud. LÜG on andnud sellele klassile väga palju, lisaks ka tugeva majanduspõhja. Nende väitel on siit koolist võimalik väga palju saada, kui endal on tahtmist. Neil on hea meel, et lõpetavad suundadega, mitte moodulitega. Majandussuund on just see, mis ühesugused inimesed kokku viis. 10nda klassiga võrreldes on nende klass läinud nii eri nägu. Kõigis avaldusid küljed, mida poleks eales arvanud. Kui anda neile veel paar aastat, siis ehk suhtleksid nad ka rohkem väljaspool kooli.

Kümpadel soovivad nad nautida seda aega nii palju kui saab, sest see läheb kähku. Pühenduda on oluline nendele ainetele ja teemadele, mis sind päriselt huvitavad. Eriti oluline on hästi palju suhelda, ennast arendada ja initsiatiivi näidata. Medali nimel pole mõtet õppida, õpi iseenda jaoks. Leia nende raskete ridade vahelt ka lõbu, ilma selleta on koolitöö kordades raskem.

-Meribel ja Suss

Tiiu Soostar 12.M klassist

Tiiu rääkis oma armsa 12.M klassi kohta, et nad on usaldusväärsed, lahedad, mõistlikud ja loomingulised. Tiiu klassis on erinevaid noori. Mõned osalesid pidevalt olümpiaadidel, mõned olid alati kindlad osalejad spordiüritustel. Muidugi ei puudunud klassist ka lauljad ja muusikud. Tiiu sõnul on “füüsilikud ja lüürilised” 12.M klassis edukalt ühinenud.

Tiiule jäi kõige paremini meelde esimene kohtumine oma klassiga klassijuhatajatunnis. See oli Tiiu kõige pikem klassijuhatajatund. Ta vestles oma klassiga poolteist tundi! Kogu klass oli väga viisakas ja kannatlik. Tiiu tundis juba siis, et see on tema klass! Kindlasti jäid Tiiule ka meelde nende ühised jõuluõhtud ja klassireisid. Mitte ükski reis või jõuluõhtu ei möödunud ilma lauludeta. Just laulud ühendasid nende klassi!

Mõni mõttetera Tiiult, 12.M klassile: “Kõige suuremaks rikkuseks on tarkus. Kõige tugevamaks relvaks on kannatlikkus. Parimaks kaitseks on usk. Kõige kindlamaks vahendiks on naer. Ära looda teistele, sa ise vastutad oma elu eest. Ära luba hingel

kuulda seda, mida pole veel näinud Sinu silmad!” Paulo Coelho on öelnud: “Laps saab täiskasvanule õpetada kolme asja: õnnelik olemist ilma põhjuseeta, kogu aeg millegagi hõivatud olemist ja kuidas kogu oma jõuga nõuda seda, mida ihaldad.” just seda ongi 12.M klass Tiiule õpetanud. Lõpuklass on Tiiule näidanud, et ka nemad saavad olla üksteisega võrdsed. Klass õpetas talle veel, et Tiiu sai olla see, kes ta on.

Tiiu ütles oma klassile järgmist: „Minu kallid lõpetajad! Õnnitlen teid toreda sündmuse, gümnaasiumi lõpetamise puhul! Teie elus on lõppemas väga oluline etapp. Elu suunab teid pikale ja huvitavale teekonnale. Teie kooliaastad jäävad teile igaveseks meelde! Ning Teie jääte ka mulle meelde! Olge enesekindlad ja ületage raskused, mis on elus vältimatud. Õppige ja töötage kohusetundlikult. Soovin teile suurt julgust, eriti unistuses, sest kõik ilus, mis meid siin maailmas ümbritseb, oli kunagi kellegi unistus. Ärge kartke järgida oma sisehäält, ainult see viib teid elu juurde, mida tõeliselt soovite. Armastuse ja austusega teie Tiiu Soostar.”

-Marta ja Kadri

Sinilinnuvanne 2021

Birgitta Vare

Mina, veel mitte, küll aga varsti LÜGikas
oma jumalate toel,
sinilinnuks saan igal moel.
Töotan olla tark ja tubli,
vähemalt teeselda vene keele vastu huvi.

Luban armastada LÜGi nii,
...kuis Varje kasvatab orhideesid,
...kuis Ain tervitab hilinejaid hommikusi,
...kuis Jaana armastab kanda kontsi,
...kuis Lumeste armastab "kolmnurki - tavalisi",
...kuis Rea armastab kogukonna metsi,
...kuis Imps 40 protsenti vähema suhkruisaldusega
Mango-passionijätsi,
...kuis Karel näitab jälle mõnda suurepärase meemi
(mille peale luban, et ma naeran!).

Nii et eales ei raueks jõud
ja rabaks mind jalust õud,
kui AGA testi tehes peas on pöud.
Tean, et Jaani käes on pump.
Igavesti meeles pean,
et LÜG on minu trump.

Luban, et koolis ma ei lagasta
ja tulevikus Wiedeka parklat ei ummista.
Et rihitud autod õpilasi
ühel ilusal päikesepaistelisel päeval
seal ei üllata.

Pühalikult töotan veel,
et viimasele hetkele ei jää UT!

Luban hoida omasid,
kollektiivselt teha ka väikseid
healoomulisi lolluseid.

Luban kossus, võrgus, jalkaski
võita alati Noarootsi.
Luban olla aus ja hea.
Kooli jõuda isegi siis,
kui retsilt valutab mu pea.

Ja teate, üldsegi ...
pean tunnistama ma,
et gümnaasium on GTA!
JA OI, KUIDAS OLEN SELLEKS VALMIS MA!

Tutipeovanne 2024

Kaspar Plans, Angela Meeles, Krisse-Liisa Mastakov, Mairi Grossfeldt

Pesast välja lennates vannun, et ei unusta iial LÜGi.
Pea meeles oma hiilgavaid õpetajaid ja luban kohal olla
klassikokkutulekutel.

Elus purjetan ikka kuhugi ja raudselt lähen kuskile
kooli. Luban, et mitte põhikooli, aga kiitusega lõpetada
elukooli.

Kui satun tööle riigikokku, siis raudselt ära ei tõuse, vaid
õpetajate palka tõstan ma ja nad ei pea enam streikima.

Õpetajaks saades luban ma laborit kindlasti kasutada,
kehalisel minna autoga ja tunnikatega mitte piinata.

Elu lõpuni follon, laigin, täägin LÜGi
sotsiaalmeediakanaleid. Ja nädalavahetustel veedan öö
kodus, mitte Ruumi sohva peal.

Kui kolin perega minema, siis järeltulijad saadan ma ikka
kallisse LÜGi õppima.

Hoian LÜGi vilistlasena lippu alati kõrgel. Ei häbista end
ega teisi hate tik tokkide tegemisega. Ega reality tv-s
osalemisega.

Lõpetuseks vannun, et ei unusta kunagi siin majas
veedetud aastaid, oma lennukaaslasti ning kõiki vingeid
mälestusi!

Peatoimetajad: Mia Rahel Kander**Toimetajad:** Meribel Lepp, Sarah-Sofia Brock, Maribel Mursal, Marta Kirjutus, Kadri Morozov, Diana Vahtra, Riin Tammet, Aurelia Ärsis, Ron Rääli, Jasper Klippberg, Lotta Kärssin**Juhendaja:** Tiina Brock**Kujundajad:** Markus Manni, Karolin Aru**Fotod:** Kooliarhiiv ja õpilaste erakogu